

NOTA 6

PRINCIPII, POLITICI ȘI METODE CONTABILE

Evaluarea posturilor cuprinse în situațiile financiare întocmite de S.C. Semrom Muntenia S.A. precum și aplicarea politicilor și metodelor contabile se efectuează respectând următoarele principii :

1. Principiul continuității activității. Se prezumă că societatea își va continua în mod normal funcționarea într-un viitor previzibil, fără a intra în imposibilitatea continuării activității sau fără reducerea semnificativă a acesteia.
2. Principiul permanenței metodelor. Aplicarea acelorași reguli, metode, norme privind evaluarea, înregistrarea și prezentarea în contabilitate a elementelor patrimoniale, asigurând comparabilitatea în timp a informațiilor contabile.
3. Principiul prudenței. Ține seama de ajustările de valoare datorate deprecierilor în evaluarea activelor, precum și de obligațiile previzibile și de pierderile potențiale care au luat naștere în cursul exercițiului financiar încheiat sau pe parcursul unui exercițiu anterior.
4. Principiul independenței exercițiului. Veniturile și cheltuielile exercițiului, sunt recunoscute fără a se ține seama de data încasării sau efectuării plății.
5. Principiul evaluării separate a elementelor de activ și pasiv. În vederea stabilirii valorii totale corespunzătoare unei poziții din bilanț se determină separat valoarea fiecărui element individual de activ sau de pasiv.
6. Principiul intangibilității. Bilanțul de deschidere al exercițiului corespunde cu bilanțul de închidere a exercițiului precedent,
7. Principiul necompensării. Valorile elementelor ce reprezintă active nu se compensează cu valorile elementelor ce reprezintă pasive, respectiv veniturile cu cheltuielile. Eventualele compensări între creanțe și datorii ale societății față de același agent economic se efectuează numai după înregistrarea în contabilitate a cheltuielilor și veniturilor respective.
8. Principiul prevalenței economicului asupra juridicului. Informațiile prezentate în situațiile financiare reflectă realitatea economică a evenimentelor și tranzacțiilor, nu numai forma lor juridică.
9. Principiul pragului de semnificație. Orice element care are o valoare semnificativă este prezentat distinct în cadrul situațiilor financiare.

Politicele contabile astfel adoptate asigură furnizarea prin situațiile financiare anuale de informații relevante, credibile, prudente și complete sub toate aspectele semnificative.

(a) Standarde contabile aplicate

Situațiile financiare se întocmesc în conformitate cu prevederile Legii contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările aferente și cu reglementările contabile conforme cu Directiva a IV-a a Comunității Economice Europene aprobate prin Ordinul Ministerului de Finanțe 3055/2009. Situațiile financiare cuprind:

- ❖ Bilanț
- ❖ Cont de profit și pierdere
- ❖ Situația modificărilor capitalului propriu
- ❖ Situația fluxurilor de trezorerie
- ❖ Note la situațiile financiare

(b) Baza întocmirii situațiilor financiare

Elementele prezentate în situațiile financiare anuale se evaluează în conformitate cu principiile contabile generale, conform contabilității de angajamente. Astfel, efectele tranzacțiilor și ale altor evenimente sunt recunoscute atunci când tranzacțiile și evenimentele se produc și sunt înregistrate în contabilitate și raportate în situațiile financiare ale perioadelor aferente.

Situațiile financiare se întocmesc la valoarea justă, mai puțin ajustările de valoare.

(c) Informații comparative

În conformitate cu Ordinul Ministerului de Finanțe nr. 3055/2009 societatea prezintă solduri comparative pentru fiecare element de bilanț și cont de profit și pierdere.

(d) Estimări

Pentru întocmirea situațiilor financiare, conducerea societății trebuie să emită estimări și ipoteze care influențează activele și datoriile, evidențiate la data bilanțului contabil, precum și veniturile și cheltuielile perioadei respective. Rezultatele reale pot fi diferite față de aceste estimări.

(e) Imobilizări corporale

Imobilizările corporale recunoscute ca active sunt evaluate inițial la costul de achiziție și sunt evidențiate în bilanț la valoarea de cumpărare, mai puțin amortizarea cumulată și deprecierile de valoare.

Costul imobilizărilor din producția proprie include costul materialelor și costurile directe cu salariile.

Imobilizările corporale care sunt casate sau cedate sunt eliminate din balanță și bilanțul contabil împreună cu amortizarea cumulată aferentă. Profitul și pierderea dintr-o astfel de operațiune sunt determinate ca diferența între veniturile generate de scoaterea din funcțiune și valoarea neamortizată și se înregistrează în contul de profit și pierdere pe seama contului de cheltuieli privind activele cedate și alte operații de capital cu valoarea neamortizată a mijloacelor fixe ieșite, respectiv ca venit pe seama contului de venituri din vânzarea activelor.

Câștigurile și pierderile din vânzarea mijloacelor fixe sunt determinate pe baza valorii lor de vânzare și sunt luate în considerare la stabilirea profitului din exploatare.

Operațiile de casare sau retragere din funcțiune sunt supuse aprobării Consiliului de Administrație.

Imobilizările corporale în curs de execuție reprezintă investițiile neterminate și includ costul imobilizărilor până la finalizarea investițiilor și punerea lor în funcțiune pe baza procesului verbal de recepție finală. Acestea nu se amortizează.

Reevaluarea imobilizărilor corporale se efectuează periodic (cel puțin o dată la 3 ani în cazul construcțiilor), situație în care valoarea reevaluată (justă) se substituie valorii de înregistrare a acestora. Ultima reevaluare s-a efectuat și înregistrat în contabilitate la data de 31.12.2010 pentru construcții și terenuri, amortizarea cumulată fiind tratată prin eliminarea din valoarea contabilă brută și valoarea netă.

Reevaluarea se efectuează de persoane autorizate în domeniu pentru toată clasa (terenuri sau construcții) simultan. În cazul în care rezultatul reevaluării este o creștere a valorii contabile nete, aceasta este tratată ca o creștere a rezervelor din reevaluare și prezentată în cadrul elementelor de capital propriu, iar în cazul în care rezultatul reevaluării este o descreștere a valorii contabile nete, aceasta este tratată ca o scădere a rezervelor din reevaluare, cu minimumul dintre valoarea acestei rezerve și valoarea descreșterii, iar eventuala diferență rămasă neacoperită se va înregistra ca o cheltuială.

Construcțiilor integral amortizate dar care sunt utilizate în continuare, cu ocazia reevaluării, li se stabilește o nouă valoare și o nouă durată de utilizare economică, corespunzătoare perioadei estimate a se folosi în continuare.

Construcțiile integral amortizate, carora nu li se atribuie o valoare nouă, sunt transferate în conturile de ordine și evidență în afara bilanțului.

La scoaterea din evidență a activului pentru care s-a constituit rezerva din reevaluare, surplusul este capitalizat prin transferul direct în rezerve atunci când acest surplus reprezintă un câștig.

Rezervele din reevaluare nu pot fi distribuite direct sau indirect cu excepția cazului în care activul a fost valorificat, situație în care surplusul din reevaluare reprezintă câștig efectiv realizat.

Cheltuielile cu reparațiile sau întreținerea curentă a mijloacelor fixe efectuate pentru a menține valoarea acestor active sunt recunoscute în contul de profit și pierdere la data efectuării lor.

Amortizarea este calculată utilizând **metoda liniară**, și se deduce integral, duratele de amortizare a mijloacelor fixe fiind cele aprobate prin Legea 15/1994 și HG 2139/2004.

Pentru mijloacele fixe intrate până la 31.12.2004 s-au menținut duratele normale de funcționare, fără a fi recalculată amortizarea, iar pentru mijloacele fixe intrate după 1.01.2005 s-a hotărât utilizarea valorii minime a duratei normale de funcționare din Catalogul privind clasificarea și duratele normale de funcționare a mijloacelor fixe aprobat prin HG 2139/2004.

Amortizarea modernizărilor ulterioare la clădiri se face pe durata normală rămasă de amortizare. În situații justificate, pe baza unei estimări efectuate de un evaluator autorizat, Consiliul de Administrație poate aproba o durată de amortizare revizuită.

Pentru echipamentele tehnologice (mașini) achiziționate, societatea a optat pentru regimul liniar de amortizare. În situații justificate, funcție de regimul de exploatare estimat pentru această categorie de active fixe, comisia tehnică de recepție poate face propuneri către Consiliul de Administrație privind aplicarea regimului de amortizare accelerată. Pentru mijloacele fixe neutilizate mai mult de o lună, societatea a calculat amortizare fiscală.

Terenurile și imobilizările corporale în curs nu se amortizează.

(f) Imobilizări necorporale

Imobilizările necorporale reprezintă licențe și software. Ele sunt evidențiate în bilanț la valoarea istorică de cumpărare minus amortizarea cumulată. Imobilizările necorporale sunt amortizate utilizând metoda liniară de depreciere pe o perioadă de maxim 3 ani.

Cheltuielile de constituire se înregistrează la active, se imobilizează și amortizează pe o perioadă de 3 ani numai în cazul când acestea sunt determinate de taxe și cheltuieli de înscriere și înmatriculare legate de înființarea unei sucursale noi sau punct de lucru.

(g) Imobilizări financiare

Imobilizările financiare recunoscute ca active se evaluează inițial la valoarea de achiziție și se recunosc în bilanț la valoarea de achiziție minus ajustările pentru pierdere de valoare.

Detinerea unei parti din capitalul unei alte entitati se considera ca reprezinta un interes de participare atunci cand depaseste 20%

Evaluarea imobilizarilor financiare admise la tranzactionare pe o piata reglementata se evalueaza la valoarea de cotație din ultima zi de tranzactionare .

Determinarea ajustarilor pentru pierdere de valoare in cazul imobilizarilor financiare netranzactionate, se efectueaza pe baza unei evaluari efectuate de evaluatori autorizati. Evaluarea si eventualele ajustari se fac in cazul in care exista indicii care au impact asupra principiului continuitatii activitatii, dificultati financiare semnificative a emitentului de titluri, initierea unei proceduri privind insolventa, etc.

Inregistrarea ajustarilor pentru pierdere de valoare se face prin diminuarea rezervelor aferente actiunilor respective. Dupa consumarea integrala a rezervelor atribuite initial, ajustarile pentru pierdere de valoare se inregistreaza pe seama contului de profit si pierdere

(h) Stocurile

Contabilitatea stocurilor se ține cantitativ și valoric.

Materialele consumabile, mărfurile, ambalajele, etc. sunt cuantificate la data înregistrării în contabilitate la costul de achiziție, iar la ieșire la costul mediu ponderat.

Materialele de natura obiectelor de inventar sunt cuantificate în momentul intrării la valoarea de cumpărare. În momentul în care sunt date în folosință, acestea se înregistrează pe seama cheltuielilor la valoarea de intrare și se evidențiază în contul de ordine și evidență din afara bilanțului. Se scot din contul de ordine și evidență în momentul casării lor.

Producția în curs de execuție se evidențiază la costul de producție și include valoarea semințelor „bază” sau forme parentale acordate pentru multiplicare, valoarea tratamentului efectuat, valoarea cheltuielilor de multiplicare facturate de agricultorii multiplicatori, cheltuielile de certificare, alte cheltuieli de producție. La finalizare, concomitent cu ieșirea producției în curs de execuție pe baza veniturilor din producția stocată se înregistrează producția finită la același preț de producție, care ulterior este trecută pentru vânzare în contul de mărfuri. Această procedură se utilizează numai pentru semințele produse pe bază de contracte de multiplicare și certificate pe numele S.C. Semrom Muntenia S.A. În cazul în care, pe parcursul derulării contractelor de multiplicare, apar disfuncționalități, cheltuielile incorporate în producția neterminată se refacturează agricultorilor multiplicatori.

Semințele aflate pentru prelucrare de la terți, precum și pesticidele aflate în consignatie se evidențiază în gestiuni pe baza documentelor de intrare (avize de însoțire a mărfurilor și NIR) și se contabilizează în conturile de ordine și evidență în afara bilanțului.

În cazul deprecierei ireversibile a stocurilor de semințe (pierderea germinației dovedită cu DOCS), valoarea stocurilor se diminuează la prețul produselor de consum pe baza cheltuielilor nedeductibile aprobate de Consiliul de Administrație.

La inventarierea stocurilor se determină valoarea de inventar și se compară valoarea istorică (de intrare) cu prețul de vânzare estimat a se obține la momentul respectiv (valoarea de piață). În cazul în care costul istoric este mai mare decât valoarea recuperabilă se constituie ajustări pentru deprecierea stocurilor (dacă aceasta este una reversibilă) cu aprobarea Consiliului de Administrație.

În situațiile financiare stocurile sunt reflectate la costul istoric corectat cu valoarea ajustării din depreciere (conform aprobării Consiliului de Administrație).

(i) Creanțele

Clienții și alte creanțe se cuantifică la data înregistrării în contabilitate la valoarea nominală (istorică). Creanțele incerte se înregistrează distinct iar pierderile din clienți incerti se înregistrează după aprobarea Consiliului de Administrație.

La inventariere se determină valoarea de inventar; se compară valoarea intrării cu valoarea de inventar (actuală) și se determină eventuale deprecieri de valoare sub forma ajustărilor de depreciere a creanțelor. Acestea se aprobă de Consiliul de Administrație. În situațiile financiare, creanțele sunt reflectate la valoarea nominală - ajustările de depreciere a creanțelor.

(j) Disponibilitățile bănești și alte creanțe

Acestea sunt reflectate în contabilitate la valoarea nominală. Disponibilitățile lichide sunt reprezentate de numerar, depozite la vedere sau cu scadență până la 1 an la diferite bănci. Pentru disponibilul în valută, la încheierea exercițiului financiar evaluarea se face la cursul de schimb de la data respectivă, cheltuielile și veniturile din diferențele de curs recunoscându-se în contul de profit și pierdere.

(k) Investiții financiare pe termen scurt

Investiții financiare pe termen scurt înregistrate reprezintă acțiuni cotate la diferite societăți achiziționate de pe piața de capital. La data înregistrării în contabilitate se evaluează la costul de achiziție (valoarea de cumpărare + comisionul SSIF). La inventariere, în cazul în care se constată o valoare mai mică decât valoarea cotației din ultima zi de tranzacționare se efectuează ajustări pentru pierderea de valoare. În bilanț se reflectă la valoarea de achiziție minus ajustarea pentru pierderea de valoare constatată.

Tranzacționarea investițiilor financiare pe termen scurt se face în limita sumelor aprobate de Consiliul de Administrație.

(l) Datoriile

Acestea sunt evidențiate în contabilitate și reflectate în situațiile financiare la valoarea nominală de intrare (costul istoric).

Obligațiile comerciale sunt evidențiate indiferent dacă au fost sau nu facturate (cele nefacturate se evidențiază în furnizori facturi de primit cu TVA-ul aferent neexigibil).

Obligațiile față de personal și obligațiile aferente se recunosc în baza statelor de salarii întocmite de fiecare Complex Agrosem și centralizate de sediul S.C. Semrom Muntenia S.A.

Decontările între societate și Complexele Agrosem precum și între acestea din urmă se efectuează prin conturile de decontări interne 481 și 482 ale căror solduri bilanțiere sunt 0.

Dividendele propuse a se repartiza nu sunt recunoscute ca datorie la data bilanțului, ci după aprobarea Adunării Generale a Acționarilor, atunci când este stabilit dreptul acționarului de a le încasa.

(m) Impozitul pe profit

Impozitul pe profit se calculează pe baza rezultatului anului în curs influențat cu cheltuielile nedeductibile fiscal și cu veniturile neimpozabile potrivit prevederilor legale. Cota de impozitare pentru anul 2010 și respectiv anul 2011 a fost de 16%.

(n) Provizioanele pentru riscuri și cheltuieli sunt recunoscute atunci când Societatea are o obligație cu exigibilitate sau valoare incertă rezultată din evenimente trecute, pentru care poate fi făcută o estimare credibilă și pentru a cărei stingere este nevoie de o ieșire de resurse care încorporează beneficii economice. Provizioanele pentru riscuri și cheltuieli sunt evaluate înaintea determinării impozitului pe profit, tratamentul fiscal al acestora fiind cel prevăzut de legislația fiscală. Ele sunt revizuite, după caz, semestrial și anual la data fiecărui bilanț și ajustate astfel încât să reflecte cea mai bună estimare curentă.

(o) Recunoașterea veniturilor

Veniturile sunt recunoscute în contul de profit și pierdere în momentul în care riscurile și beneficiile aferente drepturilor de proprietate sunt transferate într-o proporție semnificativă asupra clienților. Veniturile se recunosc atunci când nu există incertitudini semnificative cu privire la recuperarea unor contraprestații datorate, a unor cheltuieli asociate sau la posibile returnări ale bunurilor. Veniturile sunt evaluate la valoarea justă a mijloacelor de plată primite sau a creanțelor de încasat.

Veniturile din vânzări de mărfuri sau alte bunuri se înregistrează în contabilitate în momentul livrării către clienți pe baza facturii.

Veniturile din lucrări executate și servicii prestate se înregistrează, în baza facturilor emise pe măsura efectuării acestora conform contractelor încheiate.

Veniturile din vânzarea activelor se înregistrează pe baza contractelor de vânzare – cumpărare încheiate, odată cu întocmirea facturilor.

Pentru sumele încasate în avans în baza unor contracte se emit facturi, acestea regularizându-se prin stornare în momentul întocmirii facturii finale la predarea-primirea bunului sau efectuarea serviciului respectiv.

Veniturile din investiții financiare pe termen scurt se înregistrează la data vânzării acțiunilor pe piața de capital.

Veniturile din reluarea provizioanelor pentru riscuri și cheltuieli sau a ajustărilor pentru depreciere sau pierdere de valoare se înregistrează în cazul în care nu se mai justifică menținerea acestora, analizarea lor efectuându-se semestrial după caz și anual cu ocazia inventarierii generale.

Veniturile din dobânzi se recunosc periodic, în mod proporțional, pe măsura generării venitului respectiv, pe baza contabilității de angajamente.

(p) Recunoașterea cheltuielilor

Cheltuielile sunt recunoscute în contul de profit și pierdere atunci când apare o reducere de beneficii economice viitoare aferente diminuării unui activ sau creșterii unei datorii în cursul desfășurării activităților normale și când evaluarea este credibilă. Costurile de exploatare sunt înregistrate pe cheltuieli atunci când acestea au fost efectuate. Cheltuielile cu ajustările activelor și provizioanele pentru riscuri și cheltuieli se înregistrează, dacă este cazul semestrial și la sfârșitul anului cu ocazia inventarierii generale.

În cazul în care un Complex Agrosem efectuează o cheltuială în contul altui Complex Agrosem aceasta este recunoscută în contul de cheltuieli al celui care a efectuat-o și extracontabil ea se regularizează între cele două Complexe. Această regularizare se utilizează în exclusivitate pentru stabilirea rezultatului pe Complexe Agrosem în vederea analizei realizării BVC-lui, premieri, participări la profit.

(r) Rezultatul contabil – rezultatul fiscal

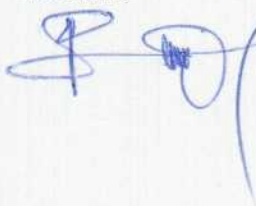
La sfârșitul fiecărui exercițiu financiar soldurile conturilor de venituri și cheltuieli sunt preluate de către contul de profit și pierdere. Trimestrial rezultatul brut contabil este ajustat cu cheltuielile nedeductibile fiscal și cu veniturile neimpozabile determinându-se rezultatul fiscal care este supus impozitării.

(s) **Corectarea erorilor contabile** aferente exercitiilor precedente se face pe seama rezultatului reportat în cazul în care acestea sunt semnificative sau pe seama contului de profit și pierdere al exercitiului în curs dacă efectele nu sunt majore.

În cazul efectuării unor operațiuni pentru care nu există prevederi exprese în politicile contabile ale societății se vor efectua înregistrările în conformitate cu reglementările contabile la momentul respectiv.

Politicile contabile nu pot fi modificate pe parcursul unui exercitiu financiar.

Director general,
Ilie Sima

Director economic
Adela Bîrtoiu

